

Vele zeven heb je gereisd en d'ars door Auctoria. Ooekal was het niet makkelijk om je al die tijd voor de doen als trouw onderdaan van de Keizering tot nu toe heeft niemand je ondeckt. Je vind dat je geluk hebt gehad.

Je hebt genoeg geruchten opgevangen. Over pelotons vuurschietende uitgestoord door Gravin van Syezendaal die het land afseropen op zoek naar Elbarianen. En over Barones de Castagnette die in elk dorp grote plakbaten laat ophangen waarin ze vraage naar premiejagers en huurlingen die ze rijkelijk zal belonen bij het overhandigen van de hoofden van de moordenaars van haar echtgenoot zaliger. Maar ook over de Orde die inmiddels een flink stuk van Isterie heeft geannexeerd en patrouilles uitsuurt tot aan de woestijn op zoek naar Choas.

Maar het einde is in zicht. De laatste dagen werd het land al wat droger wat stoffiger en zag je hier en daar een cactus of palmboom tussen de rijke akkers verschijnen. De woestijn kwam dichterbij. Je informeerde voorzichtig in de dorpjes naar manieren om de woestijn over te steken. Iedereen verrees je naar Karavanserai Knooppunt alhoewel niemand je kon vertellen hoe je daar precies terecht moest komen. Echter je hoorde ook dat er aan de rand van de woestijn genoeg smokkelaars en handelaars te vinden zouden zijn die je op weg zouden kunnen helpen.

Maar voordat je de toek door de barre droogte aanvangt zie je voor je nog een laatste obstakel. Een grote muur een paar meter hoog doemt op in de verte. Als van deze afstand zie je nog kleine figuurtjes die voor de muur heen en weer patrouilleren ...